

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΣΤΕΜΜΕΝΩΝ

ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΕΣ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ Γ'.

Οι μυστικές ιταλικές εργανώσεις. Η μακρία των Ιταλών κατά του αυτοκράτορος. Ατελείωτος συνέχεια αποπειρών. Μπόμπες, έκρηκτικές μηχανές, σφαίρες ! Η περίφημη απόπειρα του Όρσίνι. Έννεα νεκροί και 140 τραυματίαι. Τά άποτελέσματα της απόπειρας. Η στάσις της αυτοκρατείας Εγγενίας. Ένα άνένδοτο. κ.λ.π.

Κατά τη νεότητά του ο Λουδοβίκος Βοναπάρτης, ο μετέπειτα αυτοκράτορ των Γάλλων με το όνομα Ναπολέον ο Γ', είχε περάσει πολλά χρόνια στην Ιταλία, της οποίας όλο το βόρειο τμήμα βρισκόταν υπό την κατοχή των Αυστριακών. Μυστικές εταιρείες των οποίων σκοπός ήτο η ολοκληρωτική απελευθέρωσις της χώρας. Είχαν συσταθεί τότε πολυάριθμες. Οι εταιρείες αυτές ήσαν συμπληρωθείς σε όλη τη φιλελεύθερα Ερώπη, και όλες τους σχεδόν συνεδέοντο στενά με τους «Κ α ρ μ π ο ν α ρ ο υ ς», άλλη μεγάλη οργανώσις, οι οποίοι έφρόσβεναν ότι έπρεπέτο να χρησιμοποιηθή κάθε μέσο για την απελευθέρωσις της πατρίδας τους, βασιζόμενοι από γνωστόν «ο σκοπός ξηαιάζει τα μέσα». Τα μέλη των εταιρειών αυτών ανέλαβαν δι' όρκου την υποχρέωσις να υπακούουν τυφλά στους διευθύνοντας της επαναστατικής κίνησις.

Ο Λουδοβίκος Ναπολέον Βοναπάρτης, είχε γίνει μέλος σε πολλές εταιρείες και δι' όρκου είχε αναλάβει τής υποχρεώσις του απέναντι των. Μα τον όρκου αυτό, όπως και πολλοί άλλοι τον θεωρούσε ως μια άλλη διατύπωσις, πράγμα που αργότερα, όταν έγινε αυτοκράτορ, παρ' όλιγο να του στοιχίσει ακριβά. Γιατι όλες σχεδόν οι έναντιον τον πολυάριθμες, δολοφονικές απόπειρες, όφειλον να σ' αυτό. Έσχεδιάζοντο στην Ιταλία, παρεσκευάζοντο στην Αγγλία και γινόντουσαν στο Παρίσι. Η Αγγλία ήταν τότε το άσυλο των Ιταλών συνομητοών κατά τής ζωής του αυτοκράτορος των Γάλλων. Σχετικώς σάζεται μια επίσημη έκθεσις που βρόθηκε στα Γαράτορα του Κερμαρικού, μετά την παραίτησις του Ναπολέοντος από την όποιαν άναγκάζονταν και τός σπουδαιότερας των άποπειρών.

Στάς 20 Ιουνίου 1852 η Παρισινή άστυνομία, άνεκάλυψε σ' ένα σπίτι τής οδού Ρέν-Μαζόνς κοντά στο γυμνάσιον των άνακτόρων του Κερμαρικού, όπου λειτουργούσε ένα δολόφωρο εργαστάσιον έκρηκτικόν μηχανών, προφορισμένον έναντιον τής ζωής του Αυτοκράτορος. Αί μηχαναί αυταί είχαν κατασκευασθεί από Ιταλούς στο Λονδίνο.

Έξη μήνες αργότερα, νέα συνωμοσία κατά του αυτοκράτορος άνεκαλύφθη την όποιαν είχαν οργανώσει δυο Ιταλοί και ένας Γερμανός.

Τό 1853 ένας πρόην λογίασ του Γαλλικού στρατού άπεσταλή από τους Ιταλούς του Λονδίνου στο Παρίσι για να δολοφονήσι τον Ναπολέοντα. Συνελήφθη όμως πριν έκτελέσθ τά σχέδιά του και όμολόγησε τούς συνενόχους του. Τότε συνελήφθη στο Παρίσι κ' ένας άλλος Ιταλός όνόματι Καρπέλλα, ό όποιος είχε βόμβες έπάνω του και ό όποιος όμολόγησε ότι εκόπευε να δολοφονήσι τον αυτοκράτορα. Συγχρόνως άνεκαλύφθησαν στη σιδηροδρομική γραμμή του Βορρά βόμβες, οι όποιες ήσαν κανονισμένες να έκραγόν τή στιγμή που θα περνούσε από πάνω τό αυτοκρατορικό τραίνο.

Στάς 28 Απριλίου 1854, ένας Ιταλός Πιανόρι, έφυροβόλησε από έλαχίστης άποστάσεως κατά του αυτοκράτορος, χωρίς όμως να τον πιάξη. Κατεδικάσθη εις θάνατον και κωρατομήθη.

Λίγο αργότερα, τρεις Ιταλοί, κατ' έντολήν των μυστικόν κομητάτων του Λονδίνου, πήγαν στο Παρίσι για να δολοφονήσουν τον αυτοκράτορα. Συνελήφθησαν όμως πριν πραγματοποιήσουν τά σχέδιά τους.

Συνέχεια όλων αυτών των άποπειρών εινε η περίφημη άπόπειρα του Όρσίνι τής 14 Ιανουαρίου 1854. Όπως και η προηγούμενη, έτσι και αυτή σχεδιάσθηκε στο Λονδίνο και η έκτέλεσις της άνετέθη σε τέσσερες Ιταλούς.

Ήταν η ώρα όχτώ και μισή τό βράδυ. Ο αυτοκράτορ και η αυτοκράτειρα Εγγενία έπιγαίναν με άμάξι στην Όπερα. Τή στιγμή που είχαν φτάσει και κατέβαιναν, βόμβες έκρηγάσαν μπροστά τους με τρομακτικό κρότο. Μια στιγμή πανικού έκρηκούθησε. Όταν τό αυτοκρατορικό ζεύγος κατόρθωσε να βγή από τό άμάξι του, ό αυτοκράτορ άντελήφθη ότι τό φόρημα τής αυτοκρατείας είχε κηλιδας αίματος. Ός εκ θανάτου είχαν γλυτώσει από τό θάνατο, με μερικες μονάχα άσημαντες πληγές. Ο στρατηγός Βαγιαάν, όποιοργός των Στρατιωτικόν, έγραφε την άλλη μέρα σχετικώς στο στρατηγό Καστελλάν. «Ο αυτοκράτορ γκραιντζουνίστηκε στην άκρη τής μύτης, μά δεν εινε τίποτε. Η αυτοκράτειρα δέχτηκε ένα μικρό τραύμα όβθιδον στο βαθούλωμα του ματιού τής, μά δεν τής πονάει, η άμαξα εινε γεμάτη σημάδια εκ των όποιών πολλά την έχουν τρυπήσει.»

Μετά την άπόπειρα η αυτοκράτειρα, άν και έκαιρετικώς ταραγμένη, θέλησε να παρακολουθήσι την παράτασις, όπου τό κοινόν

την έπευφήμησε ένθουσιωδώς. Ένώ μέσα έπαιζε τό μελόδωρομα, έξω συγκέντρωναν τά θύματα τής άποπειρας : εκάτον σαράντα πληρωμένους και έννεα νεκρούς !

Οι δυο αυτοκρατορικοί άκόλουθοι και ό άμαξας είχαν τραυματισθεί βαρεία. Ένα από τάλωγα τής άμαξής ειχε σκοτωθεί. Στο σκοτωμό του άλλωον αυτού άποδιδουν τή σωτηρία του αυτοκρατορικού μάλιστα ζεύγους. Πέφτοντας τό άλωγο παρέσυρε τό άμάξι δεξιά κ' έτσι τό τραβήξε από τό μέρος όπου έκρηγάσαν οι όβθιδες.

Οι δρόσται τής άποπειρας συνελήφθησαν άμέσως. Ήσαν τέσσερες Ιταλοί : Ο Όρσίνι, ένας Πιέτρι και δυο άλλοι, οι όποιοι όμολόγησαν την έννοχη τους. Οι δυο πρώτοι κατεδικάσθησαν εις θάνατον και έκτελέσθησαν στις 13 Μαρτίου 1854. Ο αυτοκράτορ ήβηλε να τους χαρίση τή ζωή, μά τον μετέπειτα οι άλλοιοί του.

Ο Όρσίνι κατήγετο από καλή οιοζογένεια και ήταν μέλος των Ιταλικών μυστικόν Έταιρειών. Μόλις ειχε βγή από τό φροήριο τής Μάντουας, όπου επί πολλά χρόνια τον κωρατούσαν φυλακισμένο οι Αυστριακοί. Πεθαίνοντας ό Όρσίνι, εφώναζε :

— Ζήτω η Γαλλία ! Ζήτω η Ιταλία !

Την επαύριο τής άποπειρας ό κ. Κοβελιέ-Φλωριό έγραφε προς τό δούκα τής Ωμαλίας την άκόλουθη έπιστολή :

«Η γθεοινή άπόπειρα μου έκανε καταπληκτική έντύπωσις. Ότόσο εινε βέβαιο ότι θα σνεροποιήση άκόμη περασότερο τον αυτοκράτορα στο θρόνο του. Η περιφρόνησις που προκαλεί ένα παρόμοιο έγκλημα, άποβαίνει προς όφελος έκείνον, έναντιον του όποιον εοιόγησε. Μπρωεί οι έκρηκτικές μηχανές να σκοραίζουν τό θάνατο γύρω τους, μεγαλώνον όμως την άγλη των πωρήσιων, όταν δεν τους σεντόνουν. Η άπόπειρα τής 3 του Όμυζώδους έκανε τό Ναπολέοντα από πρώτο Υπατο αυτοκράτορα. Η γθεοινή άπόπειρα θα μεγαλώση την ίσχη του νέου μας αυτοκράτορος. Έτσι συμβαίνει πολλές φορές με τις άποπειρες αυτές : ό σκοπός των όποιο έκτεργάνουν εινε ό αντίθετος έκείνον τον όποιο επιδιώκουν.»

Η έπιστολή αυτή άνεκονοιάθη και στο Ναπολέοντα, ό όποιος ηνχαριστήσε ιδιαίτερος τον έπιστολογράφο :

«Η άπόπειρα του Όρσίνι άλλαξε όλη την έσωτερική πολιτική τής Γαλλίας. Οι χάριτες διά τα πολιτικά άδικήματα κατηργήθησαν σχεδόν διά νόμου. Η άστυνομία, και προπάντων η μυστική, ενισχύθη διά πολυάριθμον πρακτόρων. Τα μέτρα που έλήφθησαν στα σύνορα ήταν τέτοια, ώστε πολλές φορές κατέγασαν ως βόμβες... μυτίλιες του μυτίλιάρου και άλλα παλαιοί παιγνίδια. Ός και τις κάσσες των πορτοκαλιών που έκθαναν από την Ισπανία στη Γαλλία τις άνοιγαν και τις έκήταζαν με έκαιρετική προσοχή !

Όλα αυτα τά μέτρα δεν έμπόδισαν τούς συνωμοτάς να έκακολυθησουν τό έργο τους και κατά τό Σεπτέμβριο του ίδιου έτους κατέγασαν στο Σαίν—Έτιέν μια κάσσε με μπόμπες όμοιες με έκείνες που ειχε χρησιμοποιήσει ό Όρσίνι.

Είπαμε παραπάνω ότι η αυτοκράτειρα έδειξε άσκητη ψυχραιμία κατά την άπόπειρα, μά η συγκίνησις την όποια έννοιωσε ήταν τέτοια ώστε όταν περνούσε από κόσμο με άμάξι φοβόταν πάντοτε μια καινούργια άπόπειρα. Τό φόβο αυτό τον ειχε επί πολλά χρόνια.

Κατά τό 1860 μάλιστα, όταν κατά τή διάρκεια ενός ταξιδίου του, οι δυο αυτοκράτορες έπήγαν και στη Λυόν, ενώ τό άμάξι τους διέσχισε τα πλήθη για να φθάση στο δημαρχείο. Ένας άνθρωπος προχώρησε προς αυτό γινάδι ύποβάλη μια έγγραφο αίτησις στον αυτοκράτορα. Άμέσως, η αυτοκράτειρα νομίζοντας πως έπρόκειτο περι άποπειρας, άνασκηκώθηκε περιτρομη.

— Δέν ήταν τίποτε, έλεγε σχετικώς ό στρατάρχης ντε Καστελλάν. που θυμήθηκε τις μπόμπες του Όρσίνι, μπρος στην Όπερα !...

✱

ΓΝΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Μπρωεί να έπάσχουν γυναίκες που δεν ειχαν ποτε καμιά περιπέτεια, και δεν είχαν καμιά τρέλλα στη ζωή τους, μά εινε πολύ σπάνιο να βροδοθιν γυναίκες που μόνο μια φορά άμαρτήσαν.

Η γυναίκες όταν αγαπούν, συγχωροθιν πειό εύκολα τις μεγάλες άγένειες παρ' τις μικρές άπιστίες.

Λαροσφυκώ

Η δολοφονική άπόπειρα του Όρσίνι κατά του Ναπολέοντος Γ' και τής Αυτοκρατείας Εγγενίας